

Opinia

dotycząca oddziaływania na gołębie zabezpieczeń kolcowych oraz siatek osłonowych stosowanych przez firmę Diamond Hill

Rząd gołębie Columbiformes reprezentowany jest w faunie naszego kraju przez 5 gatunków: grzywacz *Columba pallumbus*, siniak *Columba oenas*, turkawka *Streptopelia turtur*, sierpówka *Streptopelia decaocto* oraz dziczatego gołębia domowego, pochodzącego od gołębia skalnego *Columba livia*. Rodzime gatunki gołębi to ptaki leśne, gnieźdzące się na drzewach w samodzielnie budowanych gniazdach z wyjątkiem siniaka, który za miejsce swego lęgu obiera dziuplę naturalną lub wykutą przez dzięcioła czarnego. Zasiedla też odpowiedniej wielkości skrzynki lęgowe.

Gołębie stają się też coraz powszechniej mieszkańcami miast zasiedlając parki, cmentarze, zieleń osiedlową. Wyjątkiem spośród tej grupy jest gołąb miejski- kobuch. Jako potomek gołębi skalnych zachował ich podstawowe zwyczaje i preferencje siedliskowe. Dzikie gołębie skalne, występujące m.in. w południowej i zachodniej Europie, północnej Afryce za miejsca swego pobytu wybierają strome skały, klify nadmorskie o bogato urzeźbionej strukturze, kształtowanej zjawiskami krasowymi. Do gniazdowania niezbędne są dla nich nagie półki skalne i małe wnęki. Tylko w takich miejscach, nie porośniętych roślinnością zwłaszcza kolczastą decydują się na budowę gniazda i złożenie lęgu.

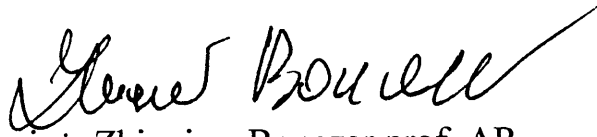
Wielkie aglomeracje miejskie stanowią idealne miejsce zastępcze zarówno dla dzikich gołębi skalnych, jak i ich udomowionych, a następnie powtórnie dziczających potomków. Budowle doskonale imitują ulubione środowisko lęgowe gołębi: istnieje tu bogactwo rozmaitych nisz i zakamarków, gzymsów, parapetów i balkonów, na których ptaki mogą odpoczywać i zakładać gniazda. Miasto oferuje również bogatą i atrakcyjną bazę żerową. Gołębie

korzystają z odpadków, są też celowo obficie dokarmiane przez ludzi. Populacje gołębi miejskich (ang. feral pigeons) znane są z całego świata, osiągając lokalnie niezwykle wysoką liczebność. Wszędzie stanowią one poważny problem dając podstawę do prób opracowania skutecznych metod ograniczania ich destruktywnego wpływu na budynki i zdrowie ludzi.

Spośród metod zniechęcania ptaków do przebywania i zakładania gniazd w określonych miejscach na szczególną uwagę zasługują te, które oparte są na wykorzystaniu naturalnych reakcji behawioralnych ptaków, a jednocześnie są łatwe do zastosowania, nie szpecą i nie ograniczają funkcjonowania budowli. Na pierwszym miejscu zarekomendować można różne typy kolców. Ich działanie polega na czynieniu danej przestrzeni całkowicie nieprzydatnej dla przebywania i gnieźdzenia się ptaków. Jak wspomniano wyżej gołębie skalne osiedlają się na nagich, nie porośniętych półkach skalnych.

Konstrukcja kolców renomowanych firm np. Ecopic czy Depigeonal to urządzenia skuteczne w działaniu a jednocześnie całkowicie bezpieczne dla ptaków nawet przy próbach bezpośredniego kontaktu. Nie powodują urazów fizycznych, a ich stosowanie nie budzi zastrzeżeń ze strony służb ochrony przyrody i pozarządowych organizacji obrońców praw zwierząt.

Siatki zabezpieczające mają na celu niedopuszczenie gołębi i innych ptaków do pomieszczeń wnekowych (balkony, poddasza, strychy itp.). Konstrukcja siatek: - materiał z jakiej są wykonane, wielkość oczek i stopień naprężenia, sprawiają że są one dobrze widziane przez ptaki. Nie stanowią zatem niebezpieczeństwa przypadkowego wplątania się ptaków (w odróżnieniu od chwytnych sieci ornitologicznych). Zastosowanie siatek jest bezpieczną i skuteczną metodą uniemożliwiającą ptakom zasiedlanie wybranych przestrzeni. Możliwość ich zastosowania jest ograniczona wysokimi kosztami i pracochłonnością ich montażu.

dr hab. inż. Zbigniew Bonczar prof. AR